

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการ ป.ป.ช. ฉบับนี้เป็นฉบับขึ้นปีที่ 16 ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมาวารสารได้เติบโต เป็นไปตามลำดับขั้นตอน เติบโตกับปัญหาอุปสรรคเป็นครั้งคราว แต่ก็ต่อสู้ฝ่าฟันมาได้โดยตลอด จนถึงปัจจุบัน กองบรรณาธิการและคณะผู้จัดทำเชื่อว่าวารสารมีความมั่นคงและมีคุณภาพเป็นที่น่าพอใจ และมีความหวังว่าวารสารวิชาการ ป.ป.ช. จะเติบโตต่อไป เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลวิชาการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันของชาติที่มีประสิทธิภาพได้มากยิ่งขึ้น จนเป็นแหล่งข้อมูลที่ถูกใช้และอ้างอิงอย่างกว้างขวางทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ บนพื้นฐานการยอมรับความเป็นมาตรฐานของวารสารวิชาการที่เชื่อถือได้อย่างแท้จริง

วารสารฉบับนี้อัดแน่นด้วยคอลัมน์ประจำเหมือนเช่นเคย โดยมีบทความวิชาการ 2 เรื่องและบทความวิจัย 3 เรื่อง โดยบทความวิชาการเรื่องแรก เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการต่อสู้กับการทุจริตคอร์รัปชัน โดยคุณณัฐภัทร เนียวกุล นิสิตปริญญาโทด้านเศรษฐศาสตร์การเมือง จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้นำเสนอข้อมูลที่น่าสนใจในการวิเคราะห์และประเมินการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และมีข้อสรุปว่ายังมีปัญหาพื้นฐานที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือกฎหมายที่ใช้อยู่ในเรื่องนี้ยังไม่ทันสมัย ผู้นำภาครัฐและเจ้าหน้าที่ยังขาดความเข้าใจในหลักการและวิธีปฏิบัติ ของข้อมูลที่นำมาเปิดเผย ขาดทั้งปริมาณและคุณภาพที่จะนำไปสู่การต่อต้านการคอร์รัปชันในภาคปฏิบัติได้ บทความวิชาการที่สอง เป็นเรื่องเกี่ยวกับบทบาทของพลเมืองในการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชันที่ผู้เขียนเป็น นักวิชาการด้านสังคมศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยทักษิณ (คุณวรา มงคลสีบสกุล) โดยได้แสดงให้เห็นว่าภาคพลเมืองเป็นมาตรการทางสังคมที่สำคัญที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต ซึ่งประสบการณ์ในประเทศ และต่างประเทศมีตัวอย่างมากมาย ที่แสดงถึงเทคนิควิธีและกิจกรรมการมีส่วนร่วมเรื่องดังกล่าว พร้อมมีข้อเสนอสำคัญที่ให้ประชาชนรวมกันเป็นกลุ่ม/องค์กรด้านการทุจริต

สำหรับบทความวิจัยอีก 3 เรื่อง เรื่องแรกเป็นการวิจัยเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐต่อเวชภัณฑ์โควิด-19 ในช่วงเวลาที่ผ่านมา โดยเฉพาะเรื่องการจัดซื้อวัคซีนป้องกันโควิด-19 โดยผู้วิจัยเป็นคณะนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยรังสิต (ผศ.ดร.รัตนพงษ์ สอนสุภาพ และคณะ) ที่ได้ร่วมกันวิเคราะห์และประเมินการจัดซื้อจัดจ้างวัคซีนโควิด-19 ของภาครัฐที่ต้องใช้กรณีพิเศษ เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่และเป็นข้อกำหนดของผู้ขายจากต่างประเทศ รวมทั้งสภาพดังกล่าวเป็นข้อจำกัดในการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะด้วย จึงมีข้อเสนอแนะในการปรับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง และการใช้วิชาการนำการเมืองเป็นหลัก บทความวิจัยเรื่องที่สองเป็นการวิจัยเกี่ยวกับการใช้มาตรการทางกฎหมายเพื่อป้องกันการทุจริตเชิงนโยบายจากนักการเมืองที่มีอำนาจ โดยทีมวิจัยจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (คุณจุมพล ชื่นจิตต์ศิริ และคณะ) งานวิจัยเรื่องนี้ได้แสดงให้เห็นว่าการทุจริตคอร์รัปชันเชิงนโยบายเริ่มตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้ง จนถึงหลังการเลือกตั้ง และมีข้อเสนอแนะที่ควรมีมาตรการทางกฎหมายป้องกันการร่วมมือการทุจริตการเลือกตั้ง การกำจัดการเมืองไม่ดีเข้าสู่ตำแหน่ง และป้องกันนโยบายที่อาจนำไปสู่การทุจริตได้ ส่วนบทความวิจัยสุดท้ายเป็นของนักวิชาการของป.ป.ช. เอง (คุณสุรียน วงศ์สุจริต) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาบทบาทภาคประชาชนในการเป็นผู้แจ้งเบาะแสการทุจริต ผู้วิจัยได้แสดงให้เห็นว่าการแจ้งเบาะแสเป็นมาตรการหนึ่งในการปราบปรามการทุจริตได้ดี ซึ่งมีตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมจากต่างประเทศและในประเทศ จึงมีข้อเสนอแนะวิธีปฏิบัติหลายเรื่องที่เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะการมีมาตรการให้ความปลอดภัยต่อผู้แจ้งเบาะแสที่ต้องมีกฎหมายรองรับและทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านทุกท่านได้เรียนรู้และได้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์หลายเรื่อง รวมทั้งความตั้งใจมั่นในการมีส่วนร่วมป้องกันและปราบปรามการทุจริตของชาติทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างเข้มแข็งต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ ลีระพันธ์

บรรณาธิการ

Editorial Notes

This National Anti-Corruption Commission (NACC) academic journal (NACC Journal) has come to its sixteenth edition. After all of this time, the journal has grown gradually and has faced obstacles from time to time, but it has fought to overcome them until the present. The editorial board and staffs believe that the journal is stable and the quality is satisfactory. In addition, they hope that the NACC journal will continue to make progress in order to be a national hub of knowledge on anti-corruption more effectively, become a cited and referenced source widely used and cited domestically and internationally based on the acceptance of its academic journal standard, and be truly reliable.

As usual, this journal is packed with 2 academic articles and 3 research articles. The first academic article relates to the disclosure of public sector information for use as important anti-corruption tools, presented by Ms. Nattapat Neawkul, Master of Political Economy at Chulalongkorn University. The article provides interesting data for analyzing and evaluating the disclosure of public sector information and concludes that there are three main problems: the regulations/acts are outdated, and the public executives and public officials lack an understanding of the principles and guidelines to use the information disclosed. There is also a lack of quantity and quality in order to put anti-corruption into practice. The second academic article, which discusses the roles of citizens in combating corruption and is written by Ms. Woratha Mongkhonsuebsakul, the Social Sciences officer from Thaksin University. He demonstrates that civil society is an essential measure for anti-corruption participation, and there are numerous domestic and international experiences with technical methods and activities for participating in such matters. There are also important recommendations proposed for citizens to participate in anti-corruption efforts in the form of groups/anti-corruption organizations.

The first of the remaining three research articles is research related to procurement of COVID-19 medical supplies by Thailand's management during the preceding time period, particularly COVID-19 vaccination. The researchers are a team of Rangsit University officers (Assistant Professor Ratthapong Sornsupap and team) who jointly analyzed and evaluated the government's procurement of COVID-19 vaccination for special methods. As it is a new phenomenon and the requirements of foreign suppliers, are limiting the disclosure of information to the public. Thus, the recommendations are proposed for amending the procurement regulations and prioritizing education over politics. The second article, conducted by the research team from Prince of Songkla University (Mr. Jumphon Chuenjitsiri and team), examines the use of legislative measures to prevent policy corruption by powerful politicians. The research examines policy corruption prior to and following an election. In addition, there are recommendations for preventative measures against election corruption, the elimination

of bad politicians, and the prevention of policies that could lead to corruption. The final article, written by a NACC officer (Mr. Suriyon Wongsudjarid), examines the development of the roles of civil society as whistleblowers. The researcher demonstrates that whistleblowing is a good measure to suppress corruption, with domestic and international concrete examples. Therefore, there are numerous helpful recommendations and practices proposed to be applied, particularly if there are protection measures to protect whistleblowers that are supported by law and the measures are efficiently implemented.

I sincerely hope that everyone has learned and gained many valuable thoughtful. These include a commitment to actively prevent and suppress corruption in both direct and indirect ways.

Assoc. Prof. Dr. Prasit Leerapan
Editor